

Judetul Neamț

Secțiunea I - Profesioniști

1. Societatea CRYALMO COM SRL, cod unic de înregistrare: 5207059

România

Tribunalul Neamț

Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal

Bd. Republicii, nr. 16, Piatra Neamț, jud. Neamț

Dosar nr. 2106/103/2018/a1

Comunicare Sentința civilă nr. 136F din 26.03.2020,

emisă la: ziua 22, luna 04, anul 2020

Reclamant – lichidator

Insolvență SPRL - Piatra Neamț, Bd. Traian, nr. 80, bl. H-3, sc. A, ap. 27, Județ Neamț

Pârât

Uzun Ali - [REDACTED]

Constantinescu Adrian - [REDACTED]

Se comunică, alăturat, sentința civilă nr. 136F din 26.03.2020, pronunțată în dosarul nr. 2106/103/2018/a1, de Tribunalul Neamț, Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, privind pe debitoarea SC Cryalmo Com SRL, cu sediul în Roman. str. Oituz bl.2, ap.16, județul Neamț, înmatriculat sub nr. J27/46/1994, CUI 5207059.

Parafa președintelui instanței,

Grefier,

*

Cerere atragere a răspunderii patrimoniale

România

Tribunalul Neamț

Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal

Dosar nr. 2106/103/2018/a1

Încheiere

Ședința publică din data de 11.03.2020

Instanța constituită din:

Președinte: Claudia Veronica Vasiliu – judecător-sindic

Lupu Gabriel – grefier

Pe rol se află judecarea cauzei, privind pe lichidatorul judiciar RDV Insolvență S.P.R.L., cu sediul Piatra Neamț, Bd. Traian nr. 80, bl.H-3, sc. A, ap.27, județul Neamț, în contradictoriu cu pârâții Uzun Ali, [REDACTED]

[REDACTED] și Constantinescu Radu, [REDACTED] având ca obiect – cerere de atragere a răspunderii patrimoniale, întemeiată pe dispozițiile art. 169 alin. 1 lit. a, d și e din Legea nr. 85/2014.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, a răspuns practicianul în insolvență Stroe Romică, pentru lichidatorul judiciar, lipsă fiind pârâții și avocatul Mureș Laurențiu, pentru pârâtul Uzun Ali.

S-a expus referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, care învederează următoarele:

- procedura de citare cu pârâtul este legal îndeplinită;
- pricina are ca obiect - cerere de atragere a răspunderii patrimoniale;
- stadiul procesului - fond;
- cauza se află la al treilea termen de judecată;
- la data de 10.03.2020, avocatul Mureș Laurențiu, pentru pârâtul Uzun Ali, a înaintat prin fax o cerere de amânare a pronunțării.

Instanța constată că s-a solicitat de către părți proba cu înscrisuri, pe care o încuviințează, în temeiul art. 255 - 258 Cod procedură civilă, ca fiind admisibilă și utilă justei soluționări a cauzei.

La întrebarea instanței, practicianul în insolvență Stroe Romică, pentru lichidatorul judiciar, precizează că nu mai are de formulat cereri, de invocat excepții sau de propus probe.

Nemaifiind de formulat cereri, de invocat excepții sau de propus probe, instanța declară cercetarea judecătorească închisă, în temeiul art. 244 Cod procedură civilă, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul, cu prioritate, asupra excepțiilor invocate prin întâmpinarea depusă la dosar de către pârâtul Uzun Ali, în temeiul art. 248 Cod procedură civilă, respectiv excepția lipsei calității sale procesuale pasive, a lipsei de interes a reclamantului, a prematurității formulării cererii și a prescripției dreptului la acțiune, precum și cu privire la fondul acțiunii, în temeiul art. 392 Cod procedură civilă.

Practicianul în insolvență Stroe Romică, pentru lichidatorul judiciar, învederează că prin răspunsul la întâmpinare formulat în cauză a răspuns la excepțiile invocate prin întâmpinare de către pârâtul Uzun Ali, solicitând respingerea lor, ca nefondate. Pe fondul cererii de atragere a răspunderii personale patrimoniale, precizează că-și menține solicitarea ca o parte din pasivul debitoarei, respectiv 9.327.938 lei să fie suportat de către foștii administratori ai debitoarei, 637.974 lei de către pârâtul Uzun Ali și 8.690.064 lei de către pârâtul Constantinescu Adrian. Subliniază că a arătat în cererea de atragere a răspunderii, vinovăția fiecăruia dintre pârâți, considerând că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale întrucât există fapte cauzatoare de prejudicii, există raport de cauzalitate între fapte și prejudiciu, iar vinovăția

pârâților a fost dovedită.

S-au declarat debaterile închise, conform art. 394 Cod procedură civilă, după care,

Tribunalul, Judecătorul-sindic,

În vederea deliberării, în temeiul art. 396 Cod procedură civilă,

Dispune:

Amână pronunțarea pentru data de 26.03.2020.

Cu drept de apel odată cu fondul.

Pronunțată în ședință publică, azi, 11.03.2020.

Președinte,

Claudia Veronica Vasiliu

Grefier,
Lupu Gabriel

*

Cod ECLI ECLI:RO:TBNMT:2020:025.000136

Cerere atragere a răspunderii patrimoniale

România

Tribunalul Neamț

Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal

Dosar nr. 2106/103/2018/a1

Sentința civilă nr. 136/F

Ședința publică din data de 26.03.2020

Instanța constituită din:

Președinte: Claudia Veronica Vasiliu – judecător-sindic

Lupu Gabriel – grefier

Pe rol se află soluționarea cauzei privind pe lichidatorul judiciar RDV Insolvență S.P.R.L., cu sediul Piatra Neamț, Bd. Traian nr. 80, bl. H-3, sc. A, ap. 27, județul Neamț, în contradictoriu cu pârâții Uzun Ali, CNP – 7600505330017, domiciliat în Suceava, str. Gheorghe Doja nr. 97-S, județul Suceava, și Constantinescu Radu, CNP – 188012343044, domiciliat în București, str. Radu Tempea nr. 24, sector 4, având ca obiect – cerere de atragere a răspunderii patrimoniale, întemeiată pe dispozițiile art. 169 alin. 1 lit. a, d și e din Legea nr. 85/2014.

Dezbaterile asupra excepțiilor și fondului cererii au avut loc la data de 11.03.2020, pronunțarea soluției fiind amânată pentru astăzi, cât, după deliberare,

Tribunalul, Judecătorul-sindic,

Asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț la data de 01.08.2019, sub nr. 2106/103/2018/a1, lichidatorul judiciar RDV Insolvență S.P.R.L. a solicitat ca o parte din pasivul societății debitoare SC Cryalmo Com SRL (față de care a fost deschisă inițial procedura generală a insolvenței și, ulterior, procedura falimentului), în cuantum de 9.627.928 lei, să fie suportat de pârâții Uzun Ali (637.874 lei) și Constantinescu Adrian (8.690.064 lei).

În motivare s-au arătat următoarele:

În fapt, așa cum rezultă și din raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitoarei SC Cryalmo Com SRL, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului, persoană juridică, sunt numiții Uzun Ali, fost administrator statutar în perioada 20.05.2010–29.07.2012, și Constantinescu Adrian, fost administrator statutar în perioada 30.07.2012 - prezent care au contribuit la starea de insolvență a debitoarei prin săvârșirea faptelor prevăzute la art. 169 alin. 1 lit. a, d și e din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, constând în:

1. Rămânerea în pasivitate a organelor de conducere ale debitoarei prin neluarea măsurilor legale împotriva clienților, care nu au plătit sau care nu au respectat clauzele contractuale. La data de 31.12.2013 valoarea probabilă de încasare a creanțelor deținute de debitor împotriva unor terțe persoane, în sumă totală de 2.539 lei (1.392 lei creanțe comerciale +1.147 lei alte creanțe în legătură cu persoanele fizice și persoanele juridice) a fost folosită în interesul acestora;

2. Neținerea contabilității în conformitate cu legea.

Culpa fostului administrator statutar Constantinescu Adrian constă în aceea că nu a depus la dosarul cauzei actele și informațiile prevăzute la art. 67 alin. 1 din Legea nr. 85/2014, nu a predat administratorului judiciar evidența contabilă, nu a depus la organul fiscal teritorial situațiile financiare anuale aferente perioadei 2014 – 2018, drept pentru care se prezumă că acesta nu a ținut contabilitatea în conformitate cu legea, a administrat fraudulos averea debitorului. Faptele omisive întăresc convingerea că s-au desfășurat fapte de comerț obiective și conexe care nu au fost înregistrate în evidențele societății și, implicit, că evidența contabilă nu a fost ținută conform legii. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar, atât culpa cât și legătura de: cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă.

Mai mult, ca și consecință a neținerii contabilității în conformitate cu legea, în urma verificărilor efectuate de către inspecția fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Neamț, s-a stabilit prin decizia de impunere nr. F-NT 248/20.10.2017, că pentru perioada - verificată, respectiv 01.01.2011–30.04.2017, SC Cryalmo Com SRL datorează diferențe suplimentare de impozit pe profit, diferențe suplimentare privind TVA de plată, fapt care a condus la totalizarea unor obligații fiscale în cuantum de 5.414.405 lei, reprezentând: impozit pe profit în sumă de 2.183.677 lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de 3.230.728 lei.

Având în vedere „situația privind rezultatul impozabil și impozitul pe profit datorat în perioada 01.01.2011–31.03.2017”, precum și „situația privind diferențe de TVA în perioada 01.12.2011–30.04.2017”, care sunt anexele nr. 1

și respectiv nr. 4 la raportul de inspecție fiscală nr. 4872/20.10.2017, obligațiile suplimentare stabilite în perioada de mandat a celor doi administratori statutari sunt: Uzun Ali - 637.874 lei, reprezentând 169.162 lei - impozit pe profit suplimentar + 468.712 lei TVA suplimentar (pentru perioada 01.01.2011–29.07.2012) și Constantinescu Adrian - 4.776.531 lei, reprezentând 2.014.515 lei - impozit pe profit suplimentar + 2.762.016 lei TVA suplimentar (pentru perioada 30.07.2012–30.04.2017).

3. Ascunderea activului persoanei juridice de către administratorul statutar Constantinescu Adrian care nu a prezentat spre a fi inventariate bunurile din averea debitorului, în valoare totală de 363.961 lei din care: 348.771 lei reprezintă valoarea de inventar a activelor corporale imobilizate la data de 31.12.2013 (210.522 lei active din grupa instalații tehnice și mașini, 138.249 lei alte instalații, utilaje și mobilier), 7.770 lei reprezintă valoarea totală a stocurilor și 7.420 lei - disponibilități bănești (3.031 lei în casierie și 4.389 lei în conturi bancare), conform art. 101 alin. 1 din Legea nr. 85/2014. Bunurile menționate mai sus sunt înregistrate în bilanțul contabil al SC Cryalmo Com SRL de la data de 31.12.2013, întocmit și depus de către debitor la organul fiscal.

Lichidatorul judiciar a mai subliniat că răspunderea în temeiul art. 169 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență este o răspundere civilă delictuală pentru fapta proprie și presupune îndeplinirea următoarelor condiții: săvârșirea unei fapte ilicite dintre cele enumerate de lege, existența prejudiciului, existența legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția persoanei care răspunde.

Lichidatorul judiciar a apreciat că sunt îndeplinite condițiile răspunderii întrucât au fost săvârșite fapte ilicite dintre cele enumerate de lege, există prejudiciu, există legătură de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu și sunt persoane vinovate de ajungerea societății în stare de insolvență.

Astfel, prejudiciul creditorilor există și nu a fost reparat, fiind în cuantum de 9.423.245,06 lei.

Apariția stării de insolvență și prejudiciul sunt contemporane perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul de administratori pârâții Uzun Ali și Constantinescu Adrian.

Pârâțul Uzun Ali este vinovat pentru prejudiciul în sumă totală de 637.874 lei, acesta contribuind la starea de insolvență a debitoarei prin săvârșirea faptei prevăzute la art. 169 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, reprezentând obligații fiscale suplimentare, stabilite conform raportului de inspecție fiscală nr. 4872/20.10.2017 și deciziei de impunere nr. F-NT 248/20.10.2017.

Pârâțul Constantinescu Adrian este vinovat pentru prejudiciul în sumă totală de 8.690.064 lei, acesta contribuind la starea de insolvență a societății debitoare prin săvârșirea faptelor prevăzute la art. 169 alin. 1 lit. a, d și e din Legea nr. 85/2014, din care: 4.776.531 lei - obligații fiscale suplimentare stabilite conform raportului de inspecție fiscală nr. 4872/20.10.2017 și deciziei de impunere nr. F-NT 248/20.10.2017, consecință a neținerii contabilității în conformitate cu legea; 2.539 lei - rămânerea în pasivitate a organelor de conducere ale debitorului prin neluarea măsurilor legale împotriva clienților, care nu au plătit sau care nu au respectat clauzele contractuale; 363.961 lei - ascunderea activului persoanei juridice de către administratorul statutar; 3.547.033 lei - alte obligații față de bugetul statului (obligații fiscale, dobânzi, majorări de întârziere, penalități de întârziere), consecință a neținerii contabilității în conformitate cu legea.

Există legătură de cauzalitate între prejudiciu și faptele comise/omisive ale foștilor administratori statutari întrucât aceștia au lipsit societatea de disponibilitățile bănești necesare achitării datoriilor, fiind cauzat astfel un prejudiciu debitoarei și, indirect, creditorilor, au folosit în interesul terților bunurile și creditele societății debitoare, nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea, au ascuns activul persoanei juridice.

Referitor la vinovăție, lichidatorul judiciar a precizat că, deși legea nu prevede în mod expres condiția vinovăției, aceasta rezultă din examinarea conținutului faptelor ilicite enumerate în art. 169 și din conținutul alin. 2 al aceluiași articol care se referă la „persoane culpabile.”

În opinia lichidatorului judiciar, în conformitate cu prevederile art. 169 alin. 4 din Legea nr. 85/2014 se impune ca foștii administratori statutari Uzun Ali și Constantinescu Adrian să răspundă solidar pentru o parte din pasivul debitoarei ajunse în stare de insolvență, în sumă totală de 9.327.938 lei, din care: Uzun Ali pentru suma de 637.874 lei și Constantinescu Adrian pentru suma de 8,785.371,06 lei.

În final, lichidatorul judiciar a menționat că raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței a debitoarei SC Cryalmo Com a fost comunicat pârâților prin adresele nr. 898/04.07.2019 și nr. 899/04.07.2019, trimise prin poștă, cu scrisori recomandate cu confirmare de primire și a fost publicat în Buletinul procedurilor de insolvență nr. 13297/04.07.2019.

Acțiunea lichidatorului judiciar este scutită de plata taxei judiciare de timbru, potrivit art. 115 alin. 1 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, potrivit căruia „toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în aplicarea dispozițiilor prezentului capitol, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru”.

În susținerea acțiunii, lichidatorul judiciar a precizat că se prevalează de raportul întocmit în temeiul art. 97 din Legea nr. 85/2014, raportul de inspecție fiscală nr. 4872/20.10.2017 și decizia de impunere nr. F-NT 248/20.10.2017, precum și de celelalte înscrisuri existente în dosarul de fond.

Pârâțul Uzun Ali, prin întâmpinare, a invocat următoarele excepții: excepția lipsei calității sale procesuale pasive întrucât nu a efectuat nici un act și nu a avut calitatea de administrator al societății comerciale Cryalmo Com SRL, situație care nu îi conferă nici obligația legală și nici calitatea procesuală de a fi chemat în judecată; excepția lipsei de interes a lichidatorului judiciar de a formula acțiunea având în vedere că nu a depus la dosarul cauzei copia raportului de inspecție fiscală nr. 4872/20.10.2017 și a deciziei de impunere nr. F-NT 248/20.10.2017, despre care a făcut vorbire în conținutul cererii de chemare în judecată și nici nu a anexat documentația care a stat la baza întocmirii documentelor

respective, pentru a face dovada existenței legăturii de cauzalitate între prejudiciu și faptele comise/omise imputate; excepția prematurității cererii privind atragerea răspunderii materiale a celor doi administratori ai SC Cryalmo Com SRL, în dosarul nr. 2106/103/2018/a1, având în vedere că nu s-a închis procedura și nu au fost valorificate bunurile existente în patrimonial societății, conform ultimei bilanțe, înregistrate la ANAF; excepția prescripției dreptului la acțiune (intitulată greșit excepția tardivității formulării acțiunii în răspundere) întrucât termenul de prescripție de 5 ani, prevăzut de lege s-a împlinit.

Referitor la fondul cauzei, pârâtul a precizat următoarele:

Practicianului în insolventă, ar fi trebuit să arate că sunt cumulate condițiile angajării răspunderii materiale, și anume: fapta ilicită concretă, modalitatea în care a fost săvârșită și folosul personal obținut; analiza culpei administratorilor societății; demonstrarea și stabilirea în concret a legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și ajungerea societății în stare de insolvență.

A menționat totodată și faptul că simpla neplată a ratelor la bancă nu este o faptă prevăzută de dispozițiile art. 169 din Legea nr. 86/2014 și nu poate constitui un argument pentru fundamentarea unei cereri de atragere a răspunderii personale patrimoniale a administratorului societății debitoare.

În ceea ce privește prejudiciul, pârâtul a subliniat că, potrivit literaturii de specialitate, cauzarea stării de insolvență înseamnă producerea unui prejudiciu în patrimoniul debitorului, iar nu în cel al creditorilor, deși aceștia sunt afectați și ei de starea de insolvență pricinuită.

În același timp, partea din pasiv pentru care urmează să fie angajată răspunderea persoanelor care au determinat starea de insolvență nu trebuie corelată cu totalul pasivului neacoperit, ci cu prejudiciul pricinuit averii debitorului.

Or, în opinia pârâtului, în cauza de față, nu s-a arătat care este fapta culpabilă a administratorilor și nu s-a demonstrat existența prejudiciului.

În plus, între fapta ilicită și prejudiciu trebuie să existe o relație de la cauza la efect. Conform art. 169 alin. (1) litera a și d, răspunderea va fi angajată numai dacă persoana împotriva căreia se exercită acțiunea a cauzat starea de insolvență a debitorului.

Săvârșirea unei fapte ilicite dintre cele prevăzute limitativ de lege și existența unui prejudiciu sunt două condiții necesare, dar nu suficiente pentru a putea fi antrenată răspunderea unei persoane în temeiul art. 169.

Era necesar să se probeze că prin săvârșirea faptei de către subiect a fost cauzat un prejudiciu debitorului, iar instanța trebuie să rețină, pe baza dovezilor administrate, că insolvența a fost determinată în tot sau în parte de fapta ilicită a persoanei împotriva căreia s-a exercitat acțiunea în răspundere civilă.

Raportul causal trebuie să existe între vreuna din faptele prevăzute de art. 169 alin. 1 din lege și starea de insolvență a debitorului în sensul că prin săvârșirea unei asemenea fapte debitorul a ajuns în imposibilitatea de a acoperi datoriile exigibile.

Însă, din punctul de vedere al pârâtului Uzun Ali, este evident faptul că în prezenta cauză nu există o legătură de cauzalitate între presupusele fapte ilicite și ajungerea societății în stare de insolvență și că nu s-a demonstrat prin nici un mijloc de probă existența culpei celor doi administratori ai societății.

Pârâtul a concluzionat că, în speță, nu sunt aplicabile dispozițiile legale care privesc atragerea răspunderii materiale formulate conform dispozițiilor art. 169 din Legea nr. 85/2014, solicitând respingerea ca nefondată a cererii de atragere a acțiunii formulate de lichidatorul judiciar.

Pârâtul Uzun Ali nu a solicitat probe în apărare.

Pârâtul Constantinescu Adrian, deși a fost legal citat la adresa de domiciliu, nu și-a exprimat punctul de vedere în legătură cu cererea de atragere a răspunderii sale patrimoniale.

Lichidatorul judiciar RDV Insolvență S.P.R.L. a formulat răspuns la întâmpinarea pârâtului Uzun Ali, solicitând respingerea ca nefondată a excepțiilor și apărărilor invocate de acesta pentru următoarele argumente:

1. Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Uzun Ali.

Conform informațiilor furnizate de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Neamț, pârâtul Uzun Ali a avut calitatea de administrator în perioada 20.05.2010 – 29.07.2012, drept pentru care are calitate procesuală pasivă potrivit art. 169 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

2. Cu privire la excepția lipsei sale de interes în promovarea acțiunii.

Administratorul judiciar a anexat la raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care cu dus la apariția insolvenței debitorului SC Cryalmo Com SRL decizia de impunere nr. 248/20.10.2017 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin inspecția fiscală, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, din care rezultă faptul că Uzun Ali este vinovat pentru prejudiciul în sumă totală de 637.874 lei, din care 169.162 lei reprezintă impozit pe profit suplimentar și suma de 468.712 lei cu titlu de TVA suplimentar pentru perioada 01.01.2011 – 29.07.2012, sumă detaliată în anexa la decizia menționată - situația privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de către inspecția fiscală, pagina 1 și 2.

Prin sentința civilă nr. 234/F/08.05.2019 s-a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței împotriva debitoarei SC Cryalmo Com SRL fiind desemnată în calitate de administrator judiciar Societatea RDV Insolvență SPRL.

3. Cu privire la excepția prematurității acțiunii

Conform art. 171 din Legea nr. 85/2014, sumele depuse potrivit art. 169 alin. 1 vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare, plății creanțelor potrivit programului de plăți, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar, în caz de faliment, acoperirii pasivului, dreptul pentru care cererea de atragere a răspunderii poate fi depusă de administratorul/lichidatorul judiciar în orice stadiu al procedurii cu condiția întocmirii și

depunerii la dosarul cauzei a raportului prevăzut la art. 97, iar cererea trebuie soluționată de judecătorul-sindic înainte de închiderea procedurii insolvenței.

Mai mult, conform informațiilor primite de la municipiul Roman, debitoarea figurează în evidențele fiscale proprii cu un autovehicul marca BMW Touring în leasing, iar bunurile din averea societății SC Cryalmo Com SRL, care apr în bilanțul contabil de la data de 31.12.2013, în sumă totală de 363.961 lei nu au fost predate de către pârâțul Constantinescu Adrian administratorului/lichidatorului judiciar pentru a fi inventariate.

4. Cu privire la excepția prescripției cererii privind atragerea răspunderii administratorului Uzun Ali.

Potrivit art. 170 din Legea nr. 85/2014, acțiunea prevăzută la art. 169 se prescrie în termen de 3 ani, iar prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a contribuit la apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii insolvenței.

Prin sentința civilă nr. 234/F/08.05.2019 s-a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței împotriva debitorului SC Cryalmo Com SRL Sentința respectivă are autoritate de lucru judecat cu privire la creanța deținută de A.J.F.P. Neamț, în sumă totală de 8.898.823 lei.

La data de 04.07.2019 administratorul judiciar a depus la dosarul cauzei raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului SC Cryalmo Com SRL, iar la data de 01.08.2019 a formulat cererea de atragere a răspunderii personale patrimoniale a foștilor administratori, deci în termen legal.

În concluzie, lichidatorul judiciar a arătat că sunt îndeplinite condițiile răspunderii întrucât au fost săvârșite fapte dintre cele enumerate de lege, există prejudiciu, există legătură de cauzalitate între «faptele ilicite și prejudiciu și sunt persoane vinovate de ajungerea societății în stare de insolvență.

Analizând și coroborând susținerile părților și înscrisurile existente la dosar, instanța reține următoarele:

1. Excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâțului Uzun Ali

În drept, legitimarea procesuală pasivă în cadrul unei acțiuni în atragerea răspunderii civile patrimoniale pentru pasivul persoanei juridice aflate în stare de insolvență este conferită de legiuitor, potrivit art. 169 alin. 1 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, membrilor organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și oricărei persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului.

În cauza pendinte, pârâțul Uzun Ali justifică legitimare procesuală pasivă având în vedere că, potrivit mențiunilor din registrul comerțului, a avut calitatea de administratorul statutar al societății SC Cryalmo Com SRL în intervalul 20.05.2010 –29.07.2012, răspunzând așadar pentru modul în care și-a exercitat mandatul în perioada respectivă.

Ca urmare, instanța apreciază ca fiind lipsită de fundament juridic excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâțului Uzun Ali, urmând a fi respinsă ca atare.

2. Excepția lipsei de interes a lichidatorului judiciar în promovarea acțiunii în răspundere patrimonială

O persoană fizică sau juridică poate deveni parte în proces dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile necesare exercitării acțiunii civile, deci dacă pretinde un drept, justifică un interes, are capacitate procesuală, precum și calitate procesuală. În ceea ce privește interesul pe care trebuie să-l justifice o persoană în momentul în care promovează o cerere de chemare în judecată, acesta constă în folosul practic urmărit prin punerea în mișcare a acțiunii civile.

Interesul pe care se întemeiază demersul judiciar trebuie să prezinte cumulativ următoarele caractere: să fie născut și actual, deci să existe în momentul în care se exercită dreptul la acțiune, în sensul că partea s-ar expune la un prejudiciu dacă nu ar recurge în acel moment la forma concretă de manifestare a acțiunii; să fie personal și direct, în sensul că folosul practic trebuie să-l vizeze pe cel care recurge la forma procedurală, această condiție existând și atunci când forma procedurală nu este promovată de titularul dreptului, ci de alte persoane sau organe cărora legea le recunoaște legitimare procesuală; să fie legitim din punct de vedere juridic în sensul că interesul trebuie să fie în legătură cu dreptul subiectiv civil afirmat ori cu situația juridică legală pentru a cărei realizare calea judecătorești este obligatorie.

Din perspectiva condițiilor menționate anterior, judecătorul sindic remarcă faptul că, potrivit art. 169 alin. 1 din Legea nr. 85/2014 privind procedura insolvenței, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului...

Din conținutul textului normativ precitat rezultă, pe de o parte, că legiuitorul a acordat legitimare procesuală pentru formularea acțiunii în răspundere patrimonială, în primul rând, administratorului/lichidatorului judiciar, în calitatea sa de organ care aplică procedura prevăzută de Legea nr. 85/2014, în vederea îndeplinirii scopului legii speciale, prevăzut de art. 2, respectiv acela de acoperire a pasivului debitorului aflat în insolvență/faliment, iar, pe de altă parte, faptul că interesul practicianului în insolvență nu este unul strict personal, ci constă în protejarea intereselor creditorilor înscrisi la masa credală, în vederea recuperării creanțelor acestora.

Ca urmare, interesul administratorului/lichidatorului judiciar în promovarea acțiunii întemeiate pe dispozițiile art. 169 și următoarele din Legea nr. 85/2014 este unul prezumat, neputând fi disociat de calitatea procesuală care îi este conferită de legiuitor în acest caz.

Totodată, trebuie precizat faptul că practicianul în insolvență acționează pentru protejarea intereselor tuturor creditorilor astfel că interesul său în formularea cererii de atragere a răspunderii patrimoniale nu este afectat de faptul că unul dintre creditor, chiar și cel majoritar, deține un titlu de care se poate prevala pentru a-și recupera creanța de la fostul administrator al debitorului.

Concluzionând, judecătorul-sindic apreciază că lichidatorul judiciar RDV Insolvență S.P.R.L. justifică un interes legitim și actual în promovarea acțiunii în răspundere patrimonială a pârâților Constantinescu Adrian și Uzun Ali astfel că excepția lipsei de interes, invocată de acesta din urmă va fi respinsă ca nefondată.

3. Excepția prematurității acțiunii

Conform art. 171 din Legea nr. 85/2014, sumele depuse potrivit dispozițiilor art. 169 alin. (1) vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare, plății creanțelor potrivit programului de plăți, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului.

Din conținutul textului normativ precitat se desprinde concluzia că cererea de atragere a răspunderii civile, reglementată de art. 169 din Legea nr. 85/2014 poate fi formulată pe tot parcursul procedurii insolvenței, indiferent de stadiul procesual, inclusiv în perioada de observație și cea de reorganizare, fiind evident că art. 169 din lege se referă la noțiunea de insolvență lato sensu, faptele prevăzute la alin. 1 lit. a-h putând fi identificate și analizate în cursul desfășurării procedurii. Ca urmare, din această perspectivă, promovarea acțiunii în răspundere nu este condiționată de finalizarea lichidării patrimoniului societății falite și/sau de închiderea procedurii insolvenței.

În consecință, va fi respinsă ca nefondată și excepția prematurității acțiunii, invocată de pârâțul Uzun Ali.

4. Excepția prescripției dreptului la acțiune

În drept, prescripția extinctivă este o sancțiune de drept civil care are drept consecință stingerea acelei componente a dreptului la acțiune care este posibilitatea titularului dreptului subiectiv de a obține obligarea subiectului pasiv la executarea obligației corelative datorită nesesișării organului de jurisdicție în termenul prevăzut de lege.

Conform art. 170 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, Acțiunea prevăzută la art. 169 (de atragere a răspunderii patrimoniale a membrilor organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și a oricărei alte persoane care a cauzat starea de insolvență a debitorului) se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a contribuit la apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii de insolvență.

Din textul normativ precitat rezultă că termenul special de prescripție a dreptului de promovare a acțiunii în răspundere patrimonială, reglementate de art. 169 din Legea nr. 85/2014 este de 3 ani, care începe să curgă din momentul în care persoană care justifică legitimare procesuală activă a cunoscut (moment de natură obiectivă) sau trebuia să cunoască persoana care a cauzat apariția stării de insolvență a debitorului (moment de natură subiectivă). Ca urmare, în reglementarea aplicabilă în cauza pendinte, chiar dacă persoana sau persoanele care au cauzat starea de insolvență nu au fost cunoscute de către persoanele cu vocație la promovarea acțiunii în răspundere, termenul începe să curgă din momentul în care aceștia trebuiau să cunoască persoanele responsabile, instituindu-se astfel o obligație activă în sarcina acestor persoane (administratorului/lichidatorului judiciar și creditorilor) de a identifica persoanele responsabile de ajungerea debitorului în stare de insolvență. Pe de altă parte, legiuitorul a prevăzut limitarea momentului de la care începe să curgă termenul de prescripție, respectiv cel mai târziu în 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii.

De regulă, termenul de prescripție în discuție începe să curgă la data asigurării publicității raportului administratorului/lichidatorului judiciar asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, potrivit art. 97 alin. 6 din Legea nr. 85/2014, acesta fiind momentul de natură obiectivă de la care se calculează termenul de prescripție în cazul practicianului în insolvență.

În ceea ce-i privește pe creditorii, acest moment de natură obiectivă poate fi anterior întocmirii raportului causal (dar după data deschiderii procedurii insolvenței), concomitent (în ipoteza în care administratorul/lichidatorul judiciar a identificat în acest raport persoanele în privința cărora sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale speciale) sau ulterior (în situația în care inițial nu au existat date suficiente care să conducă la concluzia săvârșirii faptelor prevăzute de art. 169 din Legea nr. 85/2014, însă ulterior au apărut informații/probe noi care confirmă comiterea unei/unora din aceste fapte). Așadar, din perspectiva creditorilor, esențial, sub aspectul începerii curgerii termenului de prescripție, rămâne momentul apariției în procedură a datelor și informațiilor în raport cu care se cunoaște efectiv sau ar trebui să se cunoască persoana răspunzătoare.

În speță, instanța constată că raportul prevăzut de art. 97 alin. 1 din Legea nr. 85/2014, a fost întocmit la data de 04.07.2019 (filele nr. 21 - 29 din vol. II din dosarul de fond) și publicat în Buletinul Procedurilor de Insolvență nr. 13297/04.07.2019, iar în cuprinsul acestuia lichidatorul judiciar RDV Insolvență S.P.R.L. a nominalizat ca persoane vinovate pentru ajungerea debitoarei în stare de insolvență pe foștii administratori Uzun Ali și Constantinescu Adrian.

În acest context, judecătorul-sindic consideră că termenul de prescripție (de trei ani) a acțiunii în atragerea răspunderii patrimoniale, reglementate de art. 169 din lege, a început să curgă, pentru lichidatorul judiciar, la data întocmirii raportului causal (04.07.2019) întrucât în acest moment practicianul în insolvență a avut la dispoziție datele și informațiile necesare analizării incidenței dispozițiilor art. 169 din Legea nr. 85/2014 și identificării persoanelor răspunzătoare pentru starea de insolvență a societății debitoare.

Ca urmare, termenul de prescripție reglementat de art. 170 din Legea nr. 85/2014 se va împlini la data de 04.07.2022, astfel că acțiunea ce face obiectul dosarului asociat nr. 2106/103/2018/a1 a fost promovată cu respectarea acestui termen, respectiv la data de 01.08.2019 (data registrării Tribunalului Neamț).

Pentru argumentele expuse, instanța va respinge ca nefondată excepția prescripției dreptului la acțiune, invocată de pârâțul Uzun Ali.

Fondul cererii de atragere a răspunderii patrimoniale a foștilor administratori ai societății debitoare

În fapt, astfel cum rezultă din certificatele de informare emise de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Neamț, existente la dosar, societatea SC Cryalmo Com SRL a fost înființată în anul 1994, pârâțul Uzun Ali având calitatea de administrator statutar cu atribuții depline în perioada 20.05.2010 – 29.07.2012, iar pârâțul Constantinescu Adrian a avut această calitate de la data de 30.07.2012 și până la data deschiderii procedurii insolvenței societății (dispuse prin sentința civilă nr. 234/F/08.05.2019 a Tribunalului Neamț – secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal).

În drept, potrivit art. 169 alin. 1 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte: a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane...d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă. Prezumția este relativă; e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia...

Din textul normativ enunțat anterior rezultă că răspunderea reglementată de art. 169 și următoarele din Legea insolvenței este o formă specială de răspundere civilă delictuală, care împrumută cele mai multe dintre caracteristicile răspunderii delictuale de drept comun, dar care se completează cu câteva elemente de specificitate prevăzute de Legea insolvenței. Astfel, pentru ca aceasta răspundere să poată fi angajată, este necesar a fi îndeplinite condițiile generale ale răspunderii civile delictuale, prevăzute de Codul civil (existența unui prejudiciu, a unei fapte ilicite, existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și a vinovăției celui care a cauzat prejudiciul respectiv), precum și cele special reglementate de art. 169 și următoarele din Legea insolvenței. Caracterul special al reglementării invocate în cauză constă în aceea că aprecierea culpei persoanei chemate să răspundă (membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, din categoria căroră fac parte administratorii de facto, administratorii aparenti etc.) este făcută în concreto”, fiind necesară dovedirea unei legături de cauzalitate specifică între faptele enumerate în art. 169 alin. 1 lit. a-h din lege și prejudiciu, respectiv în măsura în care au fost săvârșite culpabil și au cauzat un prejudiciu, să fi avut drept consecință ajungerea societății debitoare în insolvență.

Totodată, trebuie subliniat că textul de lege menționat cu privire la răspunderea membrilor organului de conducere nu instituie o răspundere obiectivă pentru prejudiciul reprezentând totalul creanțelor creditorilor participanți la procedura insolvenței, ci o răspundere în care faptele imputate trebuie dovedite, atât în fapt, cât și în drept, sub aspectul condițiilor generale ale răspunderii civile delictuale reglementate de dispozițiile art. 1349 Cod civil, cât și sub aspectul condițiilor speciale prevăzute în textul normativ pentru fiecare dintre faptele enumerate, condițiile generale ale răspunderii civile delictuale urmând a dobândi particularități specifice în funcție de cazul reglementat în textul legii. Ca urmare, legiuitorul nu a instituit o prezumție legală de vinovăție și răspundere în sarcina administratorului societății debitoare.

Aplicând considerentele teoretice expuse mai sus la particularitățile speței instanța constată că sunt îndeplinite condițiile legale (generale și speciale) ale răspunderii reglementate de art. 169 din Legea nr. 85/2014 în privința pârâțului Uzun Ali, în ceea ce privește faptele ilicite, prevăzute de lit. d și în cazul pârâțului Constantinescu Adrian pentru faptele reglementate de lit. a, d și e, iar în cele ce urmează va fi analizată îndeplinirea acestor condiții în fiecare dintre cele trei cazuri.

Astfel, activitatea la care se referă art. 169 alin. 1 lit. a din Legea nr. 85/2014, de folosire a bunurilor sau a creditului societății debitoare în interesul propriu sau în cel al unei alte persoane, fizice sau juridice, presupune săvârșirea acelor fapte ilicite prin care se deturnează utilizarea bunurilor și fondurilor bănești ale societății de la scopul lor firesc, într-o utilizare frauduloasă, respectiv în interes propriu sau în interesul unei terțe persoane.

În cauza pendinte, din conținutul raportului întocmit de lichidatorul judiciar în temeiul art. 97 din Legea nr. 85/2014, privind cauzele și împrejurările care au dus la apariția stării de insolvență, rezultă că, în ultima situație financiară, depusă la data de 31.12.2013 la unitatea teritorială a Ministerului Finanțelor Publice, în timpul exercitării de către pârâțul Constantinescu Adrian a mandatului de administrator, societatea SC Cryalmo Com SRL figura cu active în valoare totală de 363.961 lei, reprezentând: active din grupa instalații tehnice și mașini - 210.522 lei, alte instalații, utilaje și mobilier - 138.249 lei, stocuri - 7.770 lei și disponibilități bănești în casă și conturi. Aceste bunuri nu au fost identificate faptic și predate administratorului/lichidatorului judiciar în vederea valorificării în cadrul procedurii insolvenței, deși fostul administrator statutar Constantinescu Adrian a fost notificat în acest sens.

În aceste condiții, având în vedere că pârâțul Constantinescu Adrian, în calitate sa de fost administrator al SC Cryalmo Com SRL, nu a justificat lipsa activele imobilizate și disponibilităților bănești, reprezentând activele societății susmenționate, s-a activat prezumția utilizării frauduloase a acestor bunuri, în interes personal și a încălcării obligațiilor ce îi reveneau în calitate de mandatar al societății debitoare, de diligență și de prudență, de exercitare a atribuțiilor cu loialitate și bună credință, în interesul societății.

În plus, judecătorul-sindic apreciază că omisiunea administratorului societății debitoare de a recupera creanțele restante față de terți, în valoare cumulată de 2.539 lei intră în sfera ilicitului de natură civil delictuală, reglementat de dispozițiile art. 169 alin. 1 lit. a din Legea nr. 85/2014, constituind un început de dovadă în acest sens, care se completează cu celelalte acțiuni/inacțiuni ale pârâțului, la care s-a făcut referire anterior, care dovedesc intenția sa de a favoriza debitorii

societății. Practic, prin nerecuperarea creanțelor s-a creat terților debitori un avantaj, creditorii societății fiind prejudiciați.

În privința legăturii de cauzalitate dintre faptele susmenționate, imputabile pârâtului Constantinescu Adrian, care au cauzat un prejudiciu într-un quantum echivalent cu valoarea activelor nepredate (363.961 lei) și a creanțelor nerecuperate (2.539 lei) și starea de insolvență a societății SC Cryalmo Com SRL, aceasta este evidentă ținând seama de faptul că activele imobilizate și disponibilitățile bănești evidențiate în ultimul bilanț contabil al societății debitoare deus la organul fiscal, avut la dispoziție de administratorul/lichidatorul judiciar, reprezentau o resursă importantă, care putea fi utilizată pentru plata creanțelor societății de la data de 31.12.2013 dacă administratorul și-ar fi exercitat mandatul în mod corespunzător.

Referitor la fapta prevăzută de art. 169 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2014, instanța reține că, prin acțiunile/inacțiunile la care se referă articolul respectiv, constând în ținerea unei contabilități fictive, dosirea unor documente contabile sau neținerea contabilității în conformitate cu prevederile legale se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delikte civile.

În cauza pendinte, relevante din perspectiva aplicabilității prevederilor art. 169 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2014 sunt raportul întocmit de lichidatorul judiciar în temeiul art. 97 din Legea nr. 85/2014, privind cauzele și împrejurările care au dus la apariția stării de insolvență și raportul nr. 4872/F-NT/20.10.2017 întocmit de ANAF - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Neamț, care sintetizează constatările și concluziile inspecției fiscale având ca obiectiv principal verificarea îndeplinirii obligațiilor fiscale – impozit pe profit și TVA, verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabil, a respectării legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și accesoriilor aferente, perioada vizată fiind 01.12.2011 – 30.04.2017.

Analiza rezultatelor economico-financiare a societății debitoare s-a realizat de către practicianul în insolvență pe baza indicatorilor financiari publicați pe site-ul Ministerului de Finanțe și a documentelor și informațiilor furnizate de instituțiile bugetare aflate pe raza sediului social, în condițiile în care nu au fost predate documentele contabile prevăzute de art. 67 din Legea nr. 85/2014 de către fostul administrator Constantinescu Adrian, ceea ce are drept consecință imposibilitatea dovedirii originilor insuficienței/inexistenței activului și situației patrimoniale reale a societății debitoare la momentul deschiderii procedurii insolvenței.

Totodată, organele de control nu au avut la dispoziție documentele financiar-fiscale ale societății SC Cryalmo Com SRL întrucât reprezentanții societății s-au sustras de la efectuarea controlului, dovadă fiind faptul că solicitarea de predare a documentelor respective a fost expediată la domiciliul din București al administratorului Constantinescu Adrian, fiind confirmată primirea la data de 17.07.2017. În aceste condiții inspecția fiscală a fost realizată în baza declarațiilor fiscale, informative și recapitulative ale societății și ale partenerilor acesteia, precum și în baza informațiilor extrase din programele informatice Clynx și Fiscnet, în corelație cu livrările declarate de partenerii comerciali.

Din documentele la care s-a făcut referire anterior a rezultat că în perioada supusă controlului nu au fost înregistrate în contabilitatea societății SC Cryalmo Com SRL tranzacțiile efectuate și nu au fost depuse declarații fiscale obligatorii ceea ce a determinat stabilirea în sarcina contribuabilului obligația de plată a taxei pe valoare adăugată colectată în quantum total de 3.230.728 lei și a impozitului pe profit de 2.183.677 lei. Obligațiile suplimentare datorate în perioada exercitării mandatului de administrator de către pârâtul Uzun Ali însumează 637.874 lei (169.162 lei – impozit pe profit și 468.712 lei - TVA), iar cele acumulate în intervalul în care pârâtul Constantinescu Adrian a fost administrator al societății au valoarea totală de 4.776.531 lei (2.014.515 lei – impozit pe profit și 2.762.016 lei - TVA).

Cele prezentate anterior, conduc la concluzia încălcării de către foștii administratori a prevederilor art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, potrivit cărora (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ. (2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.

Ca urmare, judecătorul-sindic apreciază că actele materiale susmenționate se circumscriu faptei prevăzute de art. 169 alin. 1 lit. d din Legea insolvenței, iar neprezentarea administratorului judiciar a documentelor contabile ale societății constituie un indiciu obiectiv care fundamentează prezumțiile reglementate de teza finală de la lit. d, respectiv prezumția de vinovăție în sarcina administratorului debitoare și prezumția că între faptă și ajungerea debitoare în stare de insolvență există un raport de cauzalitate deoarece neîntocmirea/alcătuirea incorectă a evidențelor contabile conduce inevitabil la necunoașterea modului de administrare a patrimoniului, a bunurilor din acest patrimoniu, precum și a operațiunilor în legătură cu activele. Mai mult decât atât, neținerea contabilității în mod corect nu face posibilă sesizarea dificultăților cu care se confruntă societatea și face insesizabilă starea de insolvență care poate să apară la un moment dat, aspecte care ar fi înlăturate în condițiile unei contabilități ținute corect și în mod regulat, ce ar permite administratorului să ia măsurile necesare pentru preîntâmpinarea unor astfel de situații.

Prezumțiile susmenționate se întemeiază pe principiul protecției creditorilor și cel potrivit căruia nimănui nu îi este îngăduit să se prevaleze de propria culpă pentru a obține protecția judiciară a unui drept.

Ca urmare, faptele la care s-a făcut referire anterior, respectiv neîndeplinirea obligației legale de a ține în mod corect evidența contabilă și de a înregistra toate operațiunile contabile efectuate pe parcursul derulării activității și de a întocmi toate raportările economico-financiare la termenele și în condițiile prevăzute de legislația fiscală reprezintă indicii ale

unei administrări frauduloase a averii debitoarei, care a determinat ajungerea în stare de insolvență și producerea prejudiciului constând în pasivul neacoperit al societății aflate în insolvență.

Pe de altă parte, sub aspect subiectiv, instanța constată că nici unul dintre pârâți nu a administrat nici o probă care să răstoarne dubla prezumție instituită de art. 169 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2014, în condițiile în care sarcina probei le revenea, potrivit art. 328 Cod procedură civilă.

Așadar, instanța conchide că există premisele pentru aplicarea Legii insolvenței în sensul obligării foștilor administratori la suportarea unei părți din pasivul societății SC Cryalmo Com SRL ca urmare a neținerii contabilității în conformitate cu legea, avându-se în vedere și prevederile art. 10 alin. 1 din Legea nr. 82/1991 raportat și la art. 73 alin. 1 lit. c din Legea nr. 31/1990 republicată, potrivit căror administratorul societății, indiferent dacă ține el însuși contabilitatea sau apelează la persoane specializate, este ținut responsabil pentru organizarea și conducerea contabilității. Astfel, pârâții, în calitate de administratori, aveau obligația de a duce la îndeplinire contractul de mandat ce le-a fost încredințat în conformitate cu dispozițiile legale în materie, aceștia fiind răspunzători pentru modul în care este ținută evidența contabilă, obligațiile sale reieșind cu claritate din dispozițiile art.73 alin.1 lit. c și alin. 2 ale Legii nr. 31/1990.

Totodată, trebuie precizat că fiecare dintre cei doi pârâți nu pot răspunde patrimoniul decât pentru prejudiciul generat direct de faptele care le sunt imputabile fiecăruia dintre ei întrucât răspunderea specială poate fi angajată doar pentru prejudiciul care nu-l poate depăși pe cel aflat în legătură de cauzalitate cu actele/operațiunile ilicite desfășurate de administratorul debitoarei. Așadar, întrucât s-a dovedit că fapta ilicită pârâtului Uzun Ali, prevăzută de art. 169 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2014 a creat o pagubă societății debitoare în cuantum de 637.874 lei, acesta poate fi obligat doar la acoperirea creanțelor societății în limita acestui prejudiciu. Pe de altă parte, cu privire la faptele incriminate de art. 169 alin. 1 lit. d din legea specială, săvârșite de pârâtul Constantinescu Adrian, judecătorul sindic constată că acestea au generat un prejudiciu societății falite, în valoare de 4.776.531 lei (impozit pe profit suplimentar și TVA), la care se adaugă suma de 3.547.033 lei, reprezentând alte obligații față de bugetul statului (obligații fiscale, dobânzi, majorări de întârziere, penalități de întârziere), astfel că pârâtul poate răspunde patrimonial în limita acestor sume.

În ceea ce privește fapta reglementată de art. 169 alin. 1 lit. e din Legea nr. 85/2014, trebuie precizat că prin faptele de deturnare sau ascundere a unei părți din activul persoanei juridice se înțeleg acele fapte ilicite de natură contabilă prin care o parte a activului sau anumite bunuri individual determinate sunt deturnate de la destinația lor normală ori sunt ascunse terților, cum ar fi cele prin care se realizează dispariția unor acte contabile justificative, falsificarea unor acte contabile în sensul modificării destinației bunului sau al naturii bunului intrat în patrimoniul societății etc., iar mărirea, în mod fictiv, a pasivului se referă la orice faptă ilicită de natură contabilă prin care se mărește în mod fictiv pasivul patrimonial al persoanei juridice, în această categorie putând fi încadrată falsificarea registrelor contabile prin introducerea unor obligații inexistente sau păstrarea unor datorii deja plătite.

În speță, fapta fostului administrator Constantinescu Adrian, invocată de lichidatorul judiciar, reprezintă un act material care se încadrează în categoria celor reglementate de art. 169 alin. 1 lit. e din lege, pârâtul încercând să ascundă activul societății debitoare în valoare de 363.961 lei, comiterea acestei fapte prezumându-se de moment ce pârâtul nu a predat lichidatorului judiciar aceste active pentru a fi valorificate în cadrul procedurii insolvenței, în vederea plății parțiale a creanțelor înscrise la masa credală.

Față de considerentele expuse anterior, reținând că în cauză sunt întrunite cele patru elemente ale răspunderii civile delictuale de tip special, reglementate de art. 169 alin. 1 lit. d din Legea nr. 85/2014 coroborat cu art. 1357 Cod civil (în cazul pârâtului Uzun Ali) și cele prevăzute de art. 169 alin. 1 lit. a, d și e din legea specială (în persoana pârâtului Constantinescu Adrian), concluzia în ceea ce privește pe pârâtul Constantinescu Adrian fiind întărită și de faptul că acesta, deși legal citat, nu a formulat întâmpinare și nu s-a prezentat în instanță pentru a solicita administrarea unor probe prin care să-și dovedească nevinovăția și să înlăture prezumțiile care operează în defavoarea sa, instanța va admite cererea de atragere a răspunderii patrimoniale, formulată de lichidatorul judiciar și, pe cale de consecință, va dispune ca o parte din pasivul rămas neacoperit al societății debitoare SC Cryalmo Com SRL, în cuantum total de 9.327.938 lei, să fie suportat de către pârâți în limita prejudiciului creat de fiecare dintre ei.

Pentru aceste motive, în numele legii, hotărăște:

Respinge ca nefondate excepțiile lipsei calității procesuale pasive, lipsei de interes a lichidatorului judiciar RDV Insolvență S.P.R.L. în promovarea cererii de atragere a răspunderii patrimoniale, prematurității acțiunii și prescripției dreptului la acțiunii, invocate de pârâtul Uzun Ali.

Admite cererea de atragere a răspunderii patrimoniale personale, formulată de lichidatorul judiciar RDV Insolvență S.P.R.L. cu sediul Piatra Neamț, Bd. Traian nr. 80, bl.H-3, sc. A, ap.27, județul Neamț în contradictoriu cu pârâții Uzun Ali, [redacted] și Constantinescu Radu, [redacted]

Dispune ca o parte din pasivul rămas neacoperit al societății debitoare SC Cryalmo Com SRL, în cuantum total de 9.327.938 lei, să fie suportat de către pârâți astfel: 637.974 lei de către pârâtul Uzun Ali și 8.690.064 lei de către pârâtul Constantinescu Adrian. Executorie. Cu drept de apel în termen de 7 zile de la publicarea hotărârii în Buletinul Procedurilor de Insolvență, urmând ca cererea să fie depusă la Tribunalul Neamț.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 26.03.2020.

Președinte,

Claudia Veronica Vasiliu

Grefier,
Lupu Gabriel